



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 212/2010-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť R. Z., Česká republika, O. Z., Česká republika, O. Z., Česká republika, M. J., Česká republika, J. J., I., A. P., Č., zastúpených advokátom JUDr. J. Š., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 994/89 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť R. Z., O. Z., O. Z., M. J., J. J. a A. P. **p r i j í m a** na ďalšie konanie.
2. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 211/2010 a pod sp. zn. II. ÚS 212/2010 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. II. ÚS 211/2010.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. apríla 2010 doručená sťažnosť R. Z., O. Z., O. Z., M. J., J. J. a A. P. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou

namietajú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 994/89.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 994/89, ktoré sa začalo na okresnom súde návrhom podaným 11. októbra 1989 sa sťažovatelia domáhajú určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Sťažovatelia 24. februára 2010 a následne 8. marca 2010 podali sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi okresného súdu. Predseda okresného súdu sťažnosť vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže sa vo veci pravidelne koná, boli vydané tri prvostupňové rozsudky, ktoré boli následne zrušené Krajským súdom v Košiciach.

Sťažovatelia okrem podrobného chronologického popisu priebehu konania v sťažnosti ďalej uviedli, že konanie trvá už vyše dvadsať rokov a „(...) žiadna zložitosť veci nemôže ospravedlniť 20-ročnú dĺžku konania (...)“. Tento čas považujú za neprimerane dlhý, spôsobujúci zbytočné prietahy v konaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd ich sťažnosť prijal na ďalšie konanie a následne nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy (...) a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru (...) postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 994/89 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 8C 994/89 konal bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľom finančné zadosťučinenie každému vo výške 10.000,- Eur, ktoré je Okresný súd Košice - okolie povinný zaplatiť sťažovateľom do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľom trovy konania v sume 1.154,16 € (slovom: tisícstopäťdesiatštyri eur + šestnásť eurocentov), ktoré je povinný odporca sťažovateľom nahradiť na účet právneho zástupcu advokáta JUDr. J. Š. (...) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 994/89 dochádza k porušovaniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že táto spĺňa náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, a zároveň nezistil procesné prekážky, ktoré by podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde bránili jej prijatiu na ďalšie konanie.

V súvislosti s uplatnením primeraného finančného zadost'učinenia sťažovateľmi ústavný súd pripomína, že pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd rozhoduje o jeho prijatí len vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta (napríklad I. ÚS 50/01). Rozhodovanie o návrhu na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia nie je rozhodovaním o základnom práve alebo slobode. Preto neprichádza do úvahy pri rozhodovaní v rámci predbežného prerokovania o prijatí takéhoto návrhu rozhodnúť.

III.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola 3. marca 2010 doručená sťažnosť H. V., M. V., J. M., M. B., M. E., J. V., H. F., I. J., P. J., P. J., A. R., J. Š., J. P., H. P., J. P., N. T., H. L., F. J., K. B., M. J., M. S., A. B. a H. E., ktorou namietajú porušenie svojho základného

práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 994/89. Uvedenú sťažnosť senát II. ÚS uznesením č. k. II. ÚS 211/2010-38 z 29. apríla 2010 prijal na ďalšie konanie.

Zo spisov ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 211/2010 a sp. zn. II. ÚS 212/2010 vyplýva, že veci skutkovo spolu súvisia, pretože predmet oboch sťažností vecne súvisí s postupom okresného súdu vedeným pod sp. zn. 8 C 994/89, v rámci ktorého konania všetci sťažovatelia vystupujú ako žalovaní.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažností rozhodol podľa § 25 ods. 3 zákona o prijatí označených sťažností na ďalšie konanie a zároveň tiež o ich spojení na spoločné konanie podľa § 112 ods. 1 OSP v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku tohto uznesenia).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2010